

ГРОДЗЕНСКІ УНІВЕРСІТЭТ

ГАЗЕТА КАЛЕКТЫВУ ГРОДЗЕНСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА
УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ Я. КУПАЛА

№ 1 (229) 1 студзеня 1996 года, панядзелак

Яшчэ адзін год адыходзіць у гісторыю. Якім ён быў для кожнага з нас? Які след пакінуў? Мяркую, што для ўсіх - складаны, адноўлькава напружаны, неспакойны, а калі ўспомніць, дык напэўна не абышлося і без радасных падзеяў, без светлых і щаслівых дзён.

Сёня, падсумоўваючы набыткі адыходзячага года, усім нам, хто працуе ў вучыщцах універсітэце, не павінна быць сорамна, бо зроблена, безумоўна, шмат, ёсць добрых зрух, добрыя змены, ёсць перспектывы на дзень заўтраши.

Існуе такі выраз: "зрабіць ўсё магчымое і немагчымое". Дык вось на мой погляд, мы з вами ў нашым Гродзенскім універсітэце робім ўсё магчымое і немагчымое, каб рухаліся наперад навучанне і навука, каб забяспечыць калектыву пэўныя сацыяльныя дабороты. І гэта прытым, што фінансава-эканамічна становішча універсітэта, як і іншых вну рэспублікі, застаецца надзвычай цяжкім.

Сёня ўсе мы можам быць упэўнены, што пасляхова дасягаецца наша галоўная мэта - стварэнне універсітэта класічнага тыпу, і ў мінулым годзе зроблены прыкметны крок у гэтым напрамку. Значна пашыраны спектр спецыяльнасцей, па якіх вядзецца навучанне, актыўizuецца навукова-даследчая праца ў рамках міжнародных і рэспубліканскіх праграм, вызначаны прыярытэтныя яе напрамкі. Свайго роду эксперыментам можна назваць стварэнне фізіка-тэхнічнага калежа, а вось ужо і шматпрофільны ліцэй на базе СШ № 27. Па ініцыятыве універсітэта пры аблыжунскім савет, які паспрыяў ужо і нашым справам: зроблены канкрэтны крок па паляпшэнню інфармацыйна-тэхнічнага

забеспячэння вну, у прыватнасці, створана рэгіянальная сетка электронных сістэм камунікацыі і не далей як на пачатку года "ІНТЭРНЕТ" стане явай нашага паўсядзённага жыцця. Створаны міжнародны кансорцыум у складзе ГрДУ, школы бізнесу універсітэта Турына (Італія), універсітэта Варвіка (Англія) па праграме ТЭМПУС. Праект фінансуецца Еўрапейскім супольніцтвам.

На базе ГрДУ створаны камп'ютарны цэнтр UniSoft, які дапаможа пашырэнню і паглыбленню камп'ютарнай адукцыі насељенства, удасканаленню вучэбнага практэсу.

І гэты пералік можна працягваць. Бо рэдка які дзень не прыносіць нечага новага.

колькі год яны, атрымаўшыя ў нас універсітэцкую падрыхтоўку, стануть сапраўднымі рэфарматарамі новага часу, паспрыяюць нейкім канкрэтным зменам да лепшага. Пад Новы год трэба верыць у гэта.

А Новы год, мяркую, будзе для ўсіх нас больш удалы і спрыяльны, чым папярэднія. Бы нікімі цяжкасцямі сёня нас ужо не запалохаш, волыт папярэдніх год загартаваў, ды і падмурах пад ногамі цвёрды, напрацоўкі трывалаі. Урад рэспублікі абрае вышэйшай школе матэрыяльнае падспор'е, а гэта закране інтарэсы кожнага з нас. Стымулам для калектыву павінна стаць і нядайна распрацаванае Палажэнне аб прэміраванні і надбуйках.

У Новым годзе яно будзе дзейнічаць. Будзем шукаць і іншыя шляхі маральнага і матэрыяльнага агутнення, а таксама і крыніцы для дадатковага фінансавання, без

якога нельга ўявіць сабе нормальнае функцыянаванне нашага вялікага універсітэцкага арганізму.

Пад Новы год прынята шчодра раздаваць падарункі і пажаданні. На жаль, падарункі атрымаюць толькі дзеці дашкольнага і малодшага школьнага ўзросту, на якія выдаткована 22 мільёна рублёў. Астатніх дазвольце павіншаваць словамі.

Няхай наша студэнцкая моладзь будзе багатая пяцёркамі ў залікоўцы, марамі - у душы, няхай хапе аптымізму глядзець у будучынню, а грошай - даягнусць да чарговай стыпенды. Жадаю пропоўдаму калектыву універсітэта далейшай членнай працы і творчага імпэту, няхай у кожнай сям'і ў Новы годзе трывала паселіща радасць, шчырасць, узаемаразуменне і матэрыяльны дабрабыт. Шчасця ўсім!

Л. Ківач,
рэктар універсітэта.

Шчасця ўсім!

Вось і пры самым завяршэнні года прыемная навіна: быўля будынкі пагранатрада перадающа ў карыстанне універсітэту. Дарэчы, тут мяркуем размисціць і інавацыйна-тэхнічныя ізні.

Усё тое становічае, што дасягнута, што стала прадметам нашага гонару - плеін працы канкрэтных людзей. Мне прыемна яшчэ раз сёнянія зазначыць: у нас склаўся сталы калектыв, якому падуладна любая справа. Высокі прафесіоналізм кадраў навукоўцаў дазваляе нават у гэтых цяжкіх умовах працаўцаць плеінна, бачыць перспектыву. Мы аб'яднаны агульнымі мэтамі, мы ўсведамляем праblemы, якія ставіць жыццё і імкнёсці ісці наступерак цяжкасцям, бо інакш нельга. У нашых жа руках - будучыня нашай рэспублікі, нашай нацыі. Хто ведае, можа сирод сённяшніх нашых студэнтаў не проста здольныя хлопцы і дзяўчата. Можа, праз

НА ПАСЯДЖЭННІ ВУЧОНАГА САВЕТА

Адбылося чаргавае сяджэнне Вучонага Савета ўніверсітэта. На ім лі разгледжаны ступныя пытанні: аб цвярджэнні тэмы сертацыі ў шкучальнікаў; аб цвярджэнні Палажэння надбаўках за высокія казчыкі ў працы і кананне тэрміновых і бліва складаных работ; зацвярджэнні Статута версітэта.

Вучоны Савет
вердзіў прапанаваныя зуковыя тэмы
сертацыі ў шкучальнікаў.

На разгляд Савета былі ѹстаўлены два праекты меркавання надбакав: ей створанай камісіі і афкама. За аснову ѹняты праект камісіі, у м прадугледжвашца, ѿ надбаўкі будуць ізляцца за стабільныя

высокія дасягненні ў працы, за выкананне асабліва важных і тэрміновых прац агульнауніверсітэцкага значэння. Факультэты і структурныя падраздзяленні павінны распрацаваць Палажэнне аб надбаўках. Відавочна, што не ўсе супрацоўнікі працуюць адноўлька. Гэта значыць, што і надбаўкі будуць, напэўна, атрымліваць самыя адказныя і працавітыя людзі.

Камісія па распрацоўцы Статута ўніверсітэта ў складзе С.А. Маскевіча, В.В. Сянько, М.У. Сільчанкі і І.І. Вяленты зыходзіла з вызначэння неабходнасці Статута: Статут ўніверсітэта павінен быць лаканічным, паслядоўным і лагічным, неабходна пазбягаць паўтору ў артыкулах і

раздзелах, асвятляць стратэгічныя бакі жыццязейнасці ўніверсітэта. Пропановы і заўгары ў Статут унеслі: філалагічны факультэт, псіхалогіі і педагогікі, матэматычны, біялогіі і экалогіі, аддзел маркетынгу, факультэт замежных моваў, студэнцкі прафкам, група вядучых прафесараў (6 чалавек). Камісія апрацавала і прыняла да ўвагі ўсе слушныя дапаўненні.

Пад час аблеркавання прафесар М.У. Сільчанка выказаў меркаванне, што ёсць парушэнні ў фармаванні Савета ўніверсітэта. Таму было вырашана стварыць камісію для высвяtleння гэтага пытання, а галасавання па прыняццю новага Статута не адбылося.

Н. Пятрова.

ВІЧШУЕМ
праектара па
навуковай працы
МАСКЕВІЧА Сяргея
Аляксандравіча з
пасляховай абаронай
доктарскай дысертацыі.

Наваселлі не за гарамі...

Упраўленне капитальнага будаўніцтва аблвыканкама ўзводзіць жылы дом па вуліцы Горкага. У ліку щасціўных навасёлаў будуць і 22 сям'і работнікаў нашага ўніверсітэта. Сцвярджаць, што кватэры будуць зладзены, як і плануецца, у тэрмін, у сакавіку - вельмі рэзыкоўна, бо праблема сродкаў можа пераблыгати ўсе планы. "Каробка" дома ўжо збудавана. Вядуща ўнутраныя работы. Але іх, як кажуць, непачаты край...

* * *

Жыццё не стаіць на месцы нават у гэтыя наялёгкі час. Радасна і сумна адзначаць, што нашаму ўніверсітэту з кожным годам ўсё больш цесна ў звязкіх сценах. І вось у канцы года прыемная навіна: ўніверсітэту перадаецца комплекс будынкаў па вуліцы Горкага, дзе шмат гадоў размяшчалася пагранічны атрад. З цілаг часу на абедвух берагах Гараднічанкі размесціца ўся вучебна-лабараторная база фізікатэхнічнага факультэта. Мяркуеца, што першыя "наваселлі" некаторыя кафедры адзначаць ужо ў канцы новага года. Прадстаўнікі адукацыйнага аб'ёма рамонтных работ, пабудаваць новыя памяшканні. І хача спраva гэта ні аднаго года, ўсё ж ёсць падстава радавацца добрым зменам.

АСВОІЛІ ДРУКАВАННЕ

Снеганьскі нумар нашай газеты крышку прыпазніўся да сваіх чытачоў, затое быў аддрукаваны не ў абласной друкарні, а ва ўніверсітэце. Цэлы тыдзень шчыравалі над асваеннем новай для сябе тэхналогіі спецыялісты паліграфічнага ўчастка выдавецкага аддзела. І ўсё ж такі запрацавала новае чэшскае аbstalяванне. Гэты нумар, мяркуем, атрымаецца хутчэй і больш удала, бо сярод выкладчыкаў ГрДУ знайшліся спецыялісты, якія ведаюць чэшскую мову. Яны зрабілі пераклад тэхнічнай документаты, што лазволіць больш дакладна і поўна асвоіць abstalяванне. Дзякую ўсім за старанне!

С. Мурына.

ГОСЦІ З АМЕРЫКІ

Інфармацыйны цэнтр сельства ЗША ў спубліцы Беларусь і ўзводзіў семінар "Вучэнне Амерыкі", які быў ў Гродзенскім ржавым універсітэце Я. Купалы. Семінар быў арганізаваны для сладчыкаў вну г. Гродна і настаўнікаў школаў, начасова праходзіў інтар і для студэнтаў: па ратуры Англіі і ЗША, оры ў ЗША, па развиццю намічных раёнаў землі.

Паведамленні сладчыкаў змяшчалі ѹзведкі па развиццю намічкі, культуры і языка ЗША. Слухачы наёмлілі з новай для трактоўкай вядомых раёў амерыканскай

літаратуры, аргінальнымі методыкамі вывучэння замежных моваў, выкарыстання

новай сучаснай тэхналогіі навучання.

Н. Дудко.

На здымку: спадарыня Дж. Дэмірэй, прафесар Левандоўскі (ЗША), рэктор Еўрапейскага ўніверсітэта (г. Мінск) у адной з аудыторый нашага ўніверсітэта.

Фота А. Пятрова.

Студэнтка... на пенсіі

Пра яе жыщё можна было бы напісаць вялікую захапляючую кнігі. Лёс наканаваў ёй шмат гора і пакут, не абышоў шчасливым імгненнямі творчых узлётаў і каштоўнымі знаходкамі. Яна даўно ўжо на пенсіі, але без справы не ўяўляе сваіх дзён. Выкладае на кафедры, удзельнічае ў канферэнцыях, шмат піша і друкуецца. І вось нядайна я даведалася, што Б.В. Маргулес, так горача ўлобленая ў сваю антычнасць, нягледзячы на пенсійны ўзрост, ўсё яшчэ вучыцца. Аб гэтым я і запытала Браніславу Барысаўну. Адказ быў станоўчы:

- Странуды, - пацвердзіла яна, - я студэнтка-зачоначіца Адкрытага Ізраільскага учніверсітета, вучуся ў адным з яго філіялаў, у Мінску, засвойваю выбраную мною праграму "Некаторыя главы из истории евреев Восточной Европы". Курс ахоплівае гісторыю яўрэй Польшчы, Вялікага княства Літоўскага (у тым ліку і нашай Гродзеншчыны), Украіны, Літвы.

- І якія поспехі ў навучанні?

- Выканала ўсе 6 кантрольных работ з адзнакай па 100 балаў - вышэйшай адзнакай у яўрэйскай сістэме навучання. У студэнті маюць адзыцца экзамены. Пасляхова іх здаўшы, атрымаю адпаведны сертыфикат.

Гэта, несумненна, будзе прыкметная з'ява ў жыцці Браніславы Барысаўны ў новым годзе. А чым памятны быў для яе год адыходзячы? Мая суразмоўца не хавае радасці:

- Стад студэнтам-першакурснікам нашага універсітета мой унук, яго назаплненне - матэматыка. Больш, чым калі-небудзь, у мене надрукавана навуковых прац. Атрымала заказ з Польшчы падрыхтаваць мататкі-устасіны пра даваенны перыяд Лівоўскага універсітета. Заданне гэта выконала ледзь не да самага навагоднага свята, матэрыял напісала і адрукавала на польскай мове.

Выканала заказ з Мінска, зрабіла пераклад з лацінскай мовы дзесятай кнігі "Скарочанай Рымскай гісторы" Эўтропія, рымскага гісторыка IV стагоддзя і падрыхтавала навуковыя заўвагі да яе. Вось вось будзе адрукавана мая манаграфія.

Гляджу на яе рухавую постасць, слухаю пра яе захапленне антычнасцю, адзначаю яе пястомансць і неабыкавасць да спраў, яе альтымістычны настрой і нескаронасць перад жыщёвымі хібамі і думаю: як добра, што ёсьць сярод нас такія неабыкавыя, фанатична адданыя навуцы людзі, як Браніслава Барысаўна. Не, гэта не кволы паразастак зямлі, гэта самабытная жыццяздольная і жыццілобівая кветка ў вянку прагненых да працы людзей, на якіх трывгаеца і навука, і грамадства. Няхай яшчэ доўгім і плённым будзе Ваш творчы прасціг, паважаная Браніслава Барысаўна. Здароўя Вам, светлыя думак, добрых набыткаў і ў Новы год.

С.Бераст.

Чалавек года: што турбуе, што радуе?

Як паведамляла ўжо наша газета, Амерыканскі біяграфічны інстытут назваў І.П. Мартынава, праектара на навучальнай працы нашага універсітета, чалавекам года.

Напярэдадні Новага года я пасцівалася ў Івана Платонавіча, чым адметны быў для яго мінулы год наогул, што турбуава, што радавала.

Не без гонару мой суразмоўца канстатаўш: у верасні мінула 30-годдзе працы ва універсітэце. Прыйшоў сюды выпускнік фізмата Гродзенскага педінстытута ў 1965 годзе, маючы ўжо певлікую практику выкладання матэматыкі ў сярэдняй школе. Пачынаў у нас асістэнтам кафедры, і за дзесяцігоддзі пасляхова пераадолеў усе прыступкі прафесійнай лесвіцы. Мінулы летам дэкана матэматычнага факультэта, прафесара, доктара навук Мартынава віншаваў з новай пасадай. Ён стаў праектарам універсітета. Іван Платонавіч николі не парываў сувязі з школай, адкрываючы і выховаючы там новыя імёны перспектыўных матэматыкаў, якія ўжо закончылі універсітэт або вучыцца. Сярод яго былых школьнікіх вучніў ёсьць дакторы і кандыдаты навук, былыя студэнты-матэматыкі самі сталі выкладчыкамі.

У мінулым годзе дзесяткамі грунтоўных публікаций у навуковых часопісах папоўніўся творчы багаж Мартынава-навукоўца і матэматыка. Плённым быў яго ўдзел у работе шматлікіх канферэнцый. Добры след пакінула, напрыклад,

Міжнародная канферэнцыя матэматыкаў "Яругінскія чытанні". Цікавай была праца над часопісам "Альфа", у якім ён - намеснік рэдактара.

Зусім нядайна І.П. Мартынавіч разам са студэнтам-другакурснікам Станіславам Сабалеўскім пабывалі на семінары па проблемах матэматычнай адукцыі ў рэспубліцы, арганізаваным у рамках Міжнародной Сорасаўскай праграмы адукцыі ў галіне дакладных навук.

Абрани Іван Платонавіч членам спецыялізаванага савета Белдзяржуніверсітэта па абароне доктарскіх дысертаций.

Атрымаў запрашэнне з Каліфорніі, з Амерыканскага біяграфічнага інстытута на ўдзел у канферэнцыі, якая ўясной 1996-га года збярэз разам людзей года. Атрымаў паведамленне з інтэрнацыональнага біяграфічнага цэнтра ў Кембрыджы, які таксама прызначыў яго чалавекам 1995-96 навучальнага года.

І, нарэшце, адна з самых дараў і памятных падзеяў адыходзячага года - унучка Надзея пайшла ў першы клас. Хто ведае, можа, некалі і яна парадуе дзядулі сваім захапленнем і поспехамі ў матэматыцы. Няхай так яно і будзе! Няхай будзе ў Івана Платонавіча шмат таленавітых і перспектыўных вучняў, паслядоўнікаў яго справы. Няхай яшчэ больш плённым, творчым і шчасливым будзе новы год жыцця!

С. Мурына.

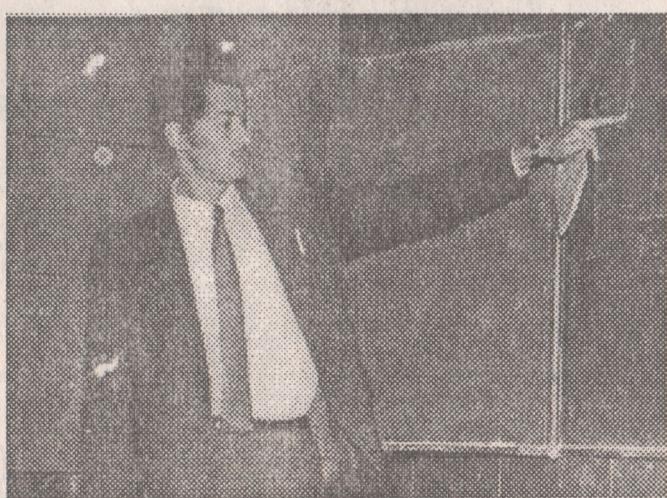
Як жывеш, выпускнік?

Учора - студэнт, сёння - выкладчык

Пастаянныя чытачы нашай газеты, напісана добра ведаюць Аляксандра Грынія, выпускніка універсітета 1995 года. Мы неаднойчы пісалі аб ім як аб ленінскім стыпендыце, актыўным удзельніку агульнауніверсітэцкіх мерапрыемстваў. Прымемна было дазнацца, што зараз А.Грыні - выкладчык-стажор на матэматычным факультэце. З упэўненасцю А.Грыні гаворыць аб tym, што абраў правільны шлях і менавіта матэматыцы ён хацеў бы прысяць сваё жыцце.

- Аляксандар, 1995 год адыходзіць у гісторыю. Чым для Вас ён быў асабліва памятным?

- Шмат чаго адбылося: прыемнага і непрыемнага. Памятаеца ўсё добро: 5 гадоў вучобы падышлі да завяршэння, і вось вынік - дотгачаканы дыплом. Гэта

галоўнае. А потым ... А потым было хваляванне перад тым, як упершыню уваходзіў у аўдыторыю да студэнтаў у якасці выкладчыка. Хваляванні перамяжоўваліся з настальгіяй: ці даўно я сам - сваволу, у гэтым пакой? Прыйшадзе ўсе намаганні, каб заваяваць павагу студэнтаў і заахвочыць іх цудоўнай навукай.

Вашы пажаданні напярэдадні Новага года?

- У кожнага чалавека - свае імкненні і надзеі. Я жадаю ўсім, па-першым, здароўя і здзійснення хая адной, самай запаветнай мары. Хашчалася б, каб у нашай маленъкай краіне усталяваліся парадак і стабільнасць. Для мене асабістая добра Дзед Мароз няхай прынесе крышачку шанцавання.

Н.Дудко.

Фота А.Пятрова.

Нашу мову ведаюшь

Краіны, народы, людзі спрадвеку былі раз яднаны шматлікімі межамі: моўнімі, прасторавымі. Але тое лепшае, што ёсьць у чалавека, заўсёды нараджала імкненне да збліжэння, паразумення. Асабліва гэта харктэрына людзімі навукі, бо навука, па вялікім разумку, з'яла ўсё ж національная. Так, у кожнага народа - свая гісторыя, свая літаратура. І кожны гісторык, літаратуразнаўца - прадстаўнік свайго нацыянальнага, свайго замыслу. А "між суседзяй-народу" не заўсёды ўсё гладка". /Д. Бічэль-Загнётава/. І ўсё ж імкнуша дайсці да ісціны - ці ж не шлях навукоўца? Усё гэта і стала лейтматывам навуковай канферэнцыі "Pogranicze kultur narodowych", што адбылася ў Беластоку.

З усіх выступаў на пленарным пасядженні (а гэта былі наадзвычай цікавыя даклады прафесара з Ольштына Базыля Белаказовіча пра творчасць беларуска-руска-украінскапольскага навукоўца, пісменніка, пазы Міколы Янчука, вядомага лінгвіста з Кіева Паўла Грыцэнкі па праблеме украінска-польскіх пагранічных сувязяў у святле ізафону, прафесара з Мінску Генадзя Цыхуна, які акрэслі праблему языкаў у моўных беларуска-польскіх кантактах

і інш.) найбольшае уражанне зрабіў даклад нямецкага вучонага-лінгвіста Карла Гутшміта "Нормы сучаснай беларускай літаратурнай мовы і граматыка А. Луцкевіча 1916 г." Гэта навуковая праца, па словах Г. Цыхуна, сапраўднае адкрыцце, звязанае з гісторыяй стварэння літаратурнай беларускай мовы. Ды ўразіла нават не гэта. З вусна нямецкага вучонага хораша гучала беларуская мова, крыху змякчаная, безумоўна, нямецкі акцэнт угадаўся, але - нашу мову ведаюшь, ёю цікавіцца, яе вывучаюць.

Працаўнікі трох сесці: м о в а з п а ў ч а я , культуразнаўчая, гісторыка-літаратурная. Самымі цікавымі дакладамі на гісторыка-літаратурнай сесці былі, на мой поглед, працы расійскіх літаратуразнаўцаў. Так, Лола Зінарова з Масквы падрыхтавала наадзвычай цікавае падведамленне пра арыфмалагічную сімволіку ў польскамоўных віршах Сімеона Палацкага і пээзіі Зінаіды Гіпіус. Даследчыца здолела разгадаць глыбінную таямнічую сутнасць лічбаў, што арганічна ўпліцены ў пээтычны кантэкст. Малады літаратуразнаўца, паэт Аляксандр Аланічай прачытаў даклад "Смутное время в произведениях Николая Костомарова и Казимира Валишевского". Агонія

развагі пра паўтаральнасць "смутных времен" у Расіі, пра ў нечым злалеснае імё Барыс для рускай гісторыі, гучалі наадзвычай актуальна, сучасна.

Арыгінальнасцю вызначалася праца Мікалая Івінчава з Краснадарскага краю, літаратуразнаўцы, пісменнікі, чые апісанніе прызнана дзеўшым апавяданнем году. Гэта бы зусім не навуковы даклад, гэта было глыбока лірычнае эсэ, маналог чалавека, захопленага пээзіяй, творы, які адкрываю чацверты закон прыцнінення, самага значнага - законіханні, па канонах якога заўсёды жыві людзі-творы, паэты, якому заўсёды падпрадкоўвалася сапраўдная пээзія.

Даклады беларускіх навукоўцаў Уладзіміра Конана пра беларускі фальклор у творчасці Яна Чачота, Ксенафонті Лецкі пра жанрава-стылевую асаблівасць лірыкі польскамоўных пастаў Беларусі XIX стагоддзя, Мікалая Труса, які разгледзеў развіціе беларускай пээзіі пачатку стагоддзя ў кантэксле славянскіх літаратур, былі праслушаны з наадзвычайнай зацікаўленасцю. Мне асабіста было вельмі прыjemна, што творчасць нашай гарадзенскай пастаўкі Дануты Бічэль-Загнётай широка вядома ў Польшчы.

Працы польскіх

навукоўцаў Ванды Супы (Беласток), Надзеі Панасюк (Варшава), Ежы Мікрута (Люблін) і іншых вызначаліся наадзвычайной шырыней даследаванага матэрыялу.

Непрыемна здзівілі выказанні некаторых мінскіх лінгвістаў пакштталт: "Пасля рэферэндуму на Беларусі з'яўліся моўныя праблемы" ці "Тое раздаванне асобы, што панавала ў нас у выніку засілля беларускай мовы, зараз зникла". Гэта нацыя беларускія мовазнаўцы. Няхай нават яны і змаймаюцца даследаваннем рускай мовы. Такая восьлыўская дзёгцю.

Канферэнцыя ў Беластоку - гэта традыцыя. Гэта штогадовыя наадзвычай цікавыя навукоўцы імпрэзы, якія збираюць навукоўцаў з розных краін. І каму, як не нам, самым блізкім суседзям, гродзенскім навукоўцам узельнічай у іх правядзенні? А між тым, толькі троє выкладчыкаў нашага ўніверсітету змаглі ўзяць у іх удзел. І прычына зусім не ў нашай абыякавасці да таго, што адбываецца ў навуковым сечве, а ў тым, што ўніверсітэт не мае магчымасці падтрымліваць сваіх выкладчыкаў, забяспечыўшы ім кароткага працівое пражыванне за мяжой. Маем надзею, што гэтая цікавасці часовыя.

*A. Петрушкевіч,
удзельніца канферэнцыі.*

Ад цікавага мінулага на жаль, засталося ў нас зусім няманога: песні, прымаўкі, прыказкі, прыпэўкі. Час такі, што мы больш заклочаны: што з'есці, ці хопіц грошай да чарговага аванса, дзе што таніней. Ці да спевуў нам?

І ўсё ж народная творчасць жыве, нягледзячы на якія цікавасці. Жыве таму, што ў фальклоры адлюстроўваецца глыбокая душа народа, яго талент. Жывуць сядр націянальны, дли як і хадраджэнне народных таямніц - не проста захапленне, а сэнс жыцця, і заахвочваючы гэты спрэвай многіх і мноіх, аўтадноўваючы вакол сябе маладых юнакоў і дзяўчачат.

Так, жыве ўжо шмат гадоў у нашым універсітэце фальклорныя гурты, чацверты сезон ён існуе на філфаку. Пастаянныя назывы пакуль не мае, але члены калектыва называюць сябе жартуюна "ансамбль прыгоннага права". Чаму прыгоннага? Справа ў тым, што на першым курсе філфака студэнты вывучаюць творчы практикум, танцуячы, спявачы, хто на што здольны. А кіраўнікі ансамбля прыгледаюць да іх і самых

таленавітых запрашоюць на падрыхтоўчы курс у свой ансамбль, некаторыя работы пасля першага курса адыходзяць да іншых спраў па душы, а застаюцца сапраўдныя аматары народнай творчасці. І не толькі філологі, у танцевальным і спеўным гуртама займаюць сябе з іншых факультэтаў.

Мастакі кіраўнік А.Ч. Лойка і харэограф А.У. Саланеевіч з задавальненнем гаворяць аб свайго працы: падрыхтавалі да пастаноўкі

калектыва, першыя памочнікі харэографа. Іны пасправаду народную творчасць, менавіта з іх біяўрэту прыклад астартні. Тэму для пастаноўкі выбраў, як правіла, кіраўнік, але члены калектыва не стаіць у баку, а дапамагаюць цікавымі парадамі. З ахвотай рассказать аб першым выхадзе на сцэну: не было страху перад вялікай аўдыторыяй, бо многія прымалі ўдзел раней у школьнай самадзейнасці, а думалі аб тым, ці атрымаецца артыстычная

адзін аднаго і ўтварылася сям'я. Ёсьць сярод артыстуў-фалькларыстаў "дзяды", так іх любоўна называюць у ансамблі: Святланы Шах і Алег Малючык закончылі ўніверсітэт, працаюць у школах горада, а развітваща з гуртом не збраўша.

Асаблівую падзяку кіраўнікі і ўзельнікі ансамбля выказаў Р.Л. Левін і І.Л. Навіцкаму - людзям, якія падтрымліваюць студэнцкі калектыву, заўсёды разумеюць яго праблемы.

Праблема у калектыва, як і ўсіх, шмат. Няма фундатараў, няма грошай. Патрэбны інструменты, няма гармоніка. Пад час выступлений артысты мняюць у касціюмах асобныя дэталі, бо маюць толькі адзін сцэнічны беларускі касцію.

Надыходзіць Новы год. Заўсёды мы спадзяёмся, што ён прынесь нам нешта новае, цікавае, што ўсе праблемы застануцца ў мінулым годзе. Думаю, што кіраўнікі і члены фальклорнага гурта таксама мараць аб гэтым. Дык няхай здзейсніцца ўсе іх міры і планы, і добрым падарункам будуть аплодыменты.

N. Пятрова.

Знаёмцеся:

"ансамбль прыгоннага права"

новы абрац - "Купалле". Вельмі хацелася б пайдзельніцаць у студэнцкім фестывалі ў Віцебску, дзе кожны год адбываецца свята "Студэнцкая вясна", а паказаць глядчарам ёсьць што.

Я зазірнула на рэпетыцыю. Вітае цудоўны настрой, гумар, усмешкі, гучакі беларускія песні і музыка. У калектыве ўжо склаліся касцік: Валінціна Гурневіч, Ірына Селязіёва, Надзея Раманчык, Наталля Гур'ян, Аляксандр Буйкайка, Віталь Клунейка, Валеры Валынец. Гэтыя здольныя маладыя людзі - душа

ігра, ці спадабаецца яна глядчарам. І ўсё атрымалася, і спадабалася. І ў першым, і ў другім гарадскіх фестывалах народных фальклорных абраў занілі 1-е месці, сталі дыпламантамі і лаўрэатамі.

Складліс свае маленкія традыцыі калектыва. Пасля заканчэння першага курса - пасвяченне ў артысты. Пасля выступлений - прагляд відэозапіса з самакрытыкай.

Рэпетыцыі спрыяюць і сяброўскім адносінам. Расказаў мне: танцавалі разам хлопец і дзяўчына, пакахалі

101 ГОД ТОМУ...

Из истории необычных природных явлений

В современном языке термин "история" употребляется неоднозначно. Этим словом, кроме обозначения процесса развития человеческого общества и науки, которая изучает этот процесс, можно назвать любой процесс развития, происходящий в окружающем нас мире, а также любое происшествие, явление или рассказ о нем. В данном случае именно к такой истории следует отнести и повествование о событии, известие о котором подхватили сто лет тому назад все газеты мира. Как правило, оно помещалось на первых страницах и набиралось крупным шрифтом: "Необычное небесное явление на пространстве западной полосы России". Обсуждалось оно в светских салонах и в научных кругах. На месте происшествия впоследствии побывали многочисленные отечественные и зарубежные научные экспедиции. Но к сожалению и сегодня, по прошествии многих лет, это явление остается для нас загадочным. Так что же тогда произошло?

25 ноября 1894 годав 19

часов 35 минут жители значительной территории Гродненской губернии были поражены необычным небесным явлением: при тихой туманно-пасмурной погоде, после того, как выпал небольшой снежок, по небесному своду мгновенно разлился, подобно молнии, яркий синевато-белый свет, похожий на свет бенгальского огня. Свет появился на юго-западе и двигался в северо-восточном направлении, где исчез, продержавшись около полминуты. Вслед за светом в том же месте послышались раскаты грома, но гром этот был необыкновенным: гремело непрерывно четыре-пять минут, и звук грома шел в том же направлении, как и свет (затих на северо-востоке), причем, сам звук грома был глуховат и походил на барабанную дробь или, вернее, на звук катящегося экипажа по мостовой из крупного булыжника; каждый перекат грома слышался отчетливо, как отдельный удар, мгновенно следующий за прежним. Спустя некоторое время, на западе снова трижды сверкнула молния таким же светом, но без грома, а минут двадцать семь

погода на северо-западе появился световой столб, который имел конусообразную форму и был обращен острым концом вниз.

Через некоторое время из местечка Деречин Слонимского уезда Гродненской губернии об этом явлении сообщали более определенно: вечером 25 ноября вдруг стало так светло, как днем, и через минуту после того послышался такой удар, что казалось, земля сошла со своей оси. Гром продолжался около минуты. Все полагали, что прошла гроза, но через два дня дело объяснилось. Оказалось, что у местечка Рожаны, в 23 верстах от Слонима и в 43 верстах от Деречина упал аэролит громадных размеров, при этом земля долго дрожала, как при землетрясении. В Слониме дребезжали стекла и разные вещи падали на пол. По сообщениям видевших аэролит, он громадных и небывалых размеров. Интересно, что думает на сей счет современная наука о земле, знают ли об этом факте вселесущие и всезнающие краеведы, рассказывают ли о нем на уроках учителя?

В. Черепица.

Пётро Малюка

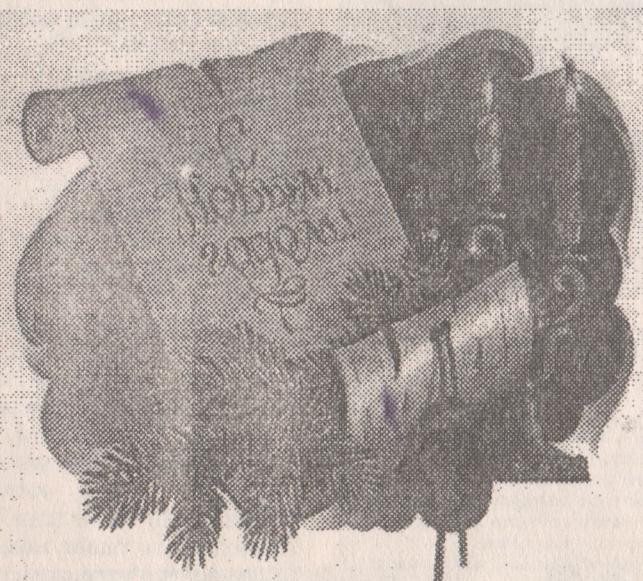
ВІНШАВАЛЬНАЕ

Здарой, радасці, усмешак,
Паделку пойны мех пацешак
Хай Дзед Мароз вам прынясе,
Каб станавіца нам мудрэй,
Душой і сэрцам багацей
І між сабой дабрэй,

святлей.

Жадаем хлеба і да хлеба,
Крынічнае жывой Вады,
Шмат сонца і блакіту неба,
Ні грама гора і бяды!
Каб вы знаходзілі ўцеху
Ў сваіх бацьках, унуках,
дзецах!

Ўжонапарозе год Мышаняц
Хай будзе шчасце ў Вашай
Хаце!

**Спартакиада:
второй этап**

Лидировали физики

Вторым видом круглогодичной спартакиады явились соревнования по мини-футболу среди факультетов в университете. В первенстве участвовало десять команд. По три команды представили два факультета: физико-технический и права и экономики. Соревнования проводились по круговой системе в двух подгруппах на центральном стадионе г. Гродно. В финал пробились три команды физико-технического факультета (зам. декана по физкультурно-массовой и спортивной работе Смоляков О.И.), юридический и отделение МЭО. Они в упорной борьбе, показав технический, азартный и грамотный футбол, определили победителя. Чемпионом университета по мини-футболу стала дружная первая команда физико-технического факультета, 4 победы, одна ничья, 4:1 с командой МЭО, 1:0 с юрфаком, 2:2 с матфаком. 2-ое место заняла сильная вторая команда физико-технического (инженерное отделение), третье - отделение международных отношений. Поистине виртуозами футбола стали: Яцевич Виталий, Суходола Вячеслав, Брушко Сергей, Китурко Игорь, Калач Алексей, Павловский Андрей, Солдатенко Сергей, Миколута Александр, Батъко Владимир, Матюк Дмитрий, Хотян Игорь, Ярошенко Евгений, Войтко Дмитрий, Сехин Александр, Почебут Юра, Ганиц Александр. Им вручены грамоты и сладкие призы. Соревнования явились хорошей подготовкой для участия в городских и областных соревнованиях.

А. Охогин,
гл. судья соревнований.

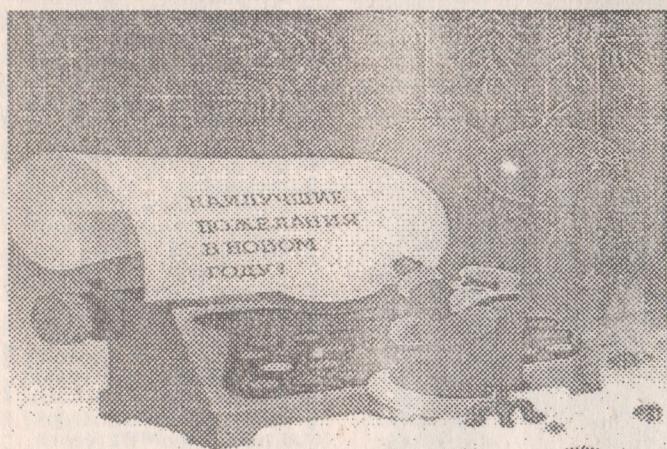
Прымай, СТЭМ, прызнанне

ДЕЛА НЕ ТАК ДАВНО МИНУВШИХ ДНЕЙ

Так уж повелось, что 17 ноября все прогрессивное студенчество широко отмечает День студента. Непрогрессивному обычно все равно. В Гродненском университете традиционно торжественно в этот день был открыт очередной стэмовский сезон. Студенческий театр "Вернисаж", несмотря на упорные слухи о его ветхости и замшелости, тряхнул всем, что было, и выдал неслабое праздничное шоу. В некоторых местах представления организаторы опасались за целостность стен, ходивших ходуном от здоровой реакции публики.

Кстати о публике. Лиц в национальных одеждах новых белорусов, а именно в малиновых или зеленых пиджаках, было очень немного. В основном преобладали матери старшекурсников с редкими в краиленіем и демократически настроенных преподавателяй, хотя шоу предназначалось для первого курса. Но пока до первокурсников дошло, что такое СТЭМ "Вернисаж", билеты на него были распроданы. Положение не спасли и приставные стулья.

Не попавшие в актовый зал главного корпуса вяло завидовали попавшим и тосковали в ожидании дискотеки. На сцене же демонстрировались самые изощренные способы "достачи" преподавателей на лекциях и зачитывались самые изысканные рецепты студенческой кухни. Наиболее удачным, по мнению экспертов-старшекурсников, был рецепт мяса по-английски: "Если вы живете в общежитии и хотите попробовать мясо по-английски, то смело идите на кухню, берите любое мясо и уходите, не прощаясь". Для большинства сидевших в зале начало стэмовского представления стало повторением виденного, но слегка забытого. Зато вторая часть шоу, а именно мюзикл "По мотивам бременских музыкантов" в исполнении молодого состава "Вернисажа" вызвала у публики бурное веселье, местами переходившее в безудержный восхищенный смех и топ. топ ногами. Таким образом, цель представления была достигнута: духовная жажда студентами зреющими удовлетворена. Оставалось удовлетворить жажду танцев.

АБ'ЯВА

Вы шукаеце абноўку для сябе ці сваіх дзяцей, бацькоў? Прыміце параду! Таварыства з аблежаванай адказнасцю "Друзы" шыде дабромецную дэмісезонную вонратку з тканіны "плащоўка" для дарослых і дзяцей у широкім асартыменте і прыдае ёў сваім салоне-магазине па памиркоўных цэнах, без гандлёвых накрутак. Гут вы можаце заказаць неабходную нам рэч з вашай тканіны і па вашым малонку.

Паспяшайцесь ў салон-магазин "Друзы" па адресе: проспект Касманаўтаў, д. 4а, тэл. для дзвядак 47-88-78.

Ў КАХАННІ!

подержало третье предупреждение, и взрывы продолжались, организаторы из соображений безопасности дискотеку прекратили, чем вызвали у всех глубокое уныние. Непримиримая оппозиция отправилась дотанцовывать в другие дискотеки города, а более скромные студенты грустно побрали по домам и общежитиям.

Очередной День студента стал достоянием истории...
В.Ляшук.

ПАДЗЯКА ГЛЕДАЧОЙ

Ужо даўно існуе ва ўніверсітэце студэнцкі тэатр эстрадных мініяцюр "Вернисаж" і, зазначу, з кожным годам папулярнасць яго настрыгмна расце.

Хто любіць СТЭМ? З упэўненасцю адкажу, што ўсе: тыя, хто хоць адзін раз бачыў яго выступленне, абавязкова чакаючы чарговага відовішча.

На ўсіх канцэртах СТЭМа - аншлаг: прыходзяць і выкладчыкі, і супрацоўнікі, і студэнты, і тэлебачанне, прыходзяць сем'ямі, з дзесяткі, з маленькімі дзесяткі, якія зачарараваны глядзяць на сцэну і лыпаюць вачанятамі.

У чым поспех тэатра? Класна іграюць ребяты, хача яны і не прафесійныя акцёры, пудоўныя пастаноўкі ў добрым музычным суправаджэнні.

На свято, прысвечаным Дню студэнта, СТЭМ выступаў у новым складзе, у асноўным, з ліку першакурснікаў. Треба аддакаць ім належнае: першая спроба удалася, аб гэтым сведчыл аплодысменты глядзяць і пад час, і пасля выступлення.

Напіраэдні Новага года хоцаща пажадаць любімаму "Вернисажу" творчых поспехаў і любові глядачоў. А мы, паклоннікі, дзякуем СТЭМ за ўсмешкі і жарты, якія даруюць нам артысты, за добры настрой. Віншаем студэнцкі тэатр эстрадных мініяцюр з Новым годам і гаворым, што мы з нецярплюсцю чакаем новых пастановак.

Н.Дудко.

Сергей Псевдонимов

ПРЕДНОВОГОДНЕНЕ

Раз в крещенский вечерок
Мужики гадали:

Правый сняв с ноги сапог,
Из окна кидали.

- Где ты, милая моя, -
Громко голосили.

И на улицу, пой
Песни, выходили.

Вокруг дома гольштом
Бегали с подковой...

Мильх не было, пришел
Только участковый.

Дед Мороз из лесу вышел
Посмотреть, чего и как.

Видит - на опушке мыши
Хрумают гнилой башмак.

А поодаль чуть - олени,
И зловчившись, кто как
смог

И припавши на колени,
Из-под снега ташат мох.
Белки дерево изгрызли,

Как заправские бобры,
Бурые медведи-гризли
Разной нажрались муры.
Волки зайца догоняют,
Пасты жадные раскрыв,
Заяц весело петляет,
От волков уйдя в отрыв.
Серый волк - животный
хищный,

Он кору не может есть.
Эх, ему мясной бы пищи -
Отоцтал бедняга весь.

И худая, словно палка,
Еле ноги волоча,
Вышла рыжая нахалка,

"Дайте что поест!" - крича.
Дед Мороз перекрестился -
"Дурень старый, ё-моё,
До чего ж я докатился,
До чего довел зверье".

И ушел, кряхтя с досады,
Повторяя: "Ну и ну,
Это ж надо, это ж надо,
Позову пойду весну!"

На старонках народнага календара

Студзень, святамі багаты...

6 студзеня - Каляды. Гістарычныі каранямі Каляды ўзыходзяць да старажытнасці, калі розныя народы святкавалі зімовае сонцасцяйнне. Каля на нашы землі прыйшло хрысціянства, пачатак Каляд сталі звязаць з Ражством Хрыстовым. Напіярэдадні Ражства сям'я забіралася на перадкаляндную вячэрку - яна называлася ў народзе "куццею", як і абавязковая рытуальная страва - каша з ячыніх ці іншых якіх круп. Гэта вячэрка насыла і больш дакладную назну - першую, вялікай або багатая куща.

У каляндную ноц дзяўчата варажылі, па зорках вызначалі будучы ўраджай.

7 студзеня - Ражство Хрыстова. Пасля шматтыдніёвага посту, нарашце, прадстаўлялася магчымасць паесці скаромнага. Па вуліцы хадзілі калядоўшчыкі, ладзілі "калядкі".

13 студзеня - другая куща напіярэдадні старога Новага года. Гэта вячэрка адзначалася ў раскошы і насліда назму "шчодрай".

14 студзеня - стары Новы год, Васіль. У народзе казалі, што першы дзень года, праведзены належным

чынам, нібыта гарантаваў удачу на ўесь год.

19 студзеня - Вадохрышча-апошняе свята калянднага цыклу. Народ верыў у цудадзейную силу вады ў гэты дзень, калі згодна з праваслаўным календаром святкавалася хрышчэнне Ісуса. "Святой" вадой апышквалі новую хату, яе давалі выпіць хвораму.

Сёння ўсе гэтые святы нібыта зноў варочаюцца да нас. Шматвяковыя традыцыі не згубіліся...

КАЛЯДНЫЯ ҮСМЕШКІ

Лепшы падарунак для жонкі пад Новы год - брыльянтавыя завушніцы і пярсцёнак.

І на гэты раз не паступіўся прынцыпамі: сустрэў Новы год, як звычайна, - пад столом.

Год пацуга (мыши) трэба сустракаць, авалязкова ўладкаваўшы за навагоднім столом сімпатычнага пацуга (мышику). Каля ў вас яго выпадкова няма, запрасіце ў гості некага са сваіх знаёмых...

Заначаваўшы ў каханкі, не забудзьце раніцай вярнуцца да жонкі.

Каб нехварэць пасля святаў, за навагоднім столом не трэба нічога мяшаць: спачатку піце толькі гарэлку, затым толькі віно, а пасля - толькі адно піва. І ні кропелькі - ідуцы на працу!

Пасправуйце, калі ласка!

МАКОЎНІК СВЯТОЧНЫ

Святочны рулет з макам адразніваецца ад звычайнага не толькі тым, што ў ім менш цеста і больш макавай начынкі, але і самой начынкай, якая гатуецца з сапраўднай святочнай шчодрасцю.

Два віды цеста: дражджавое і пясочнае. Менш часу займае пясочна-дражджавое.

400 г пшанічнай муки, 150 г сметанковага масла, 50 г дражджэй, старана перамешаных з чайнай лъжкай ванільнага цукру або з цэдрай 1/2 лімана, 2 ст. лъжкі цукровай пудры, 2 яйкі, 1-2 жаўткі і 1/3 чайнай лъжкі солі пасекчы нажком на дошцы, каб усе кампаненты добра перамешаць.

Затым замясіць рукамі цеста, каб яно атрымалася не вельмі тугое і бліскучае. На пасыпанай мукой дошцы тонка раскататць гатове цеста, надаць яму форму прамавугольніка, нанесці макавую начынку, пакінуўшы па баках свабодныя палоскі цеста шырынёй 2 см, скруціць асцярожна, перакласці ў прадаўгаватую, якую перад гэтым памазаць маслам і накрыць змазанай тлушчам фальгой і даць рулету падняцца. Праз гадзіну паставіць рулет у падагретую духоўку. Праз 45-50 мінут ён павінен быць гатовы.

ЦЕСТА ДРАЖДЖАВОЕ

Яно гатуецца з 400 г пшанічнай муки, 150 г цукровай пудры, 150 г масла, 2 яек, 1/2 шклянкі малака, 40 г дражджэй і крышачку солі.

НАЧЫНКА З МАКУ

40 г памытага маку заціць 1 л гарачага малака і варыць на слабым агні 30 минут. Мак працаціць і прапусціць праз мясарубку 3-4 разы. У посудзе з тоўстым дном растапіць 150 г масла, 3/4 шклянкі мёду, 1 чайную лъжкую ванільнага цукру, дабавіце 100 г не вельмі дробна нарэзанага міндалю (ші іншых арехаў), 150 г рзышнак, 1/2 шклянкі дробна нарэзанай і зваранай у цукры апельсінай цэдры. Пасля

пакласці мак і палсмажыць усё разам на працыгу 15 мін. Памешваць, каб маса не падгарэла. Каля маса астыне, дабавіць 3-4 жаўткі, старана пашёрты з цукрам, і моцную пену, узбітую з астатніх бялкоў. Смак макавай масы будзе больш тонкім, калі ўліць чарку каньяку ці рому.

Гэта цудоўная начынка вельмі дарагая па сённяшніх часах, патрабуе шмат часу, але Каляды бываюць толькі раз у год.

Прыемнага апетыту вам і цудоўных Каляд!

Огненная крыса стучится в дверь

В Новый год мы вступаем вместе с огненной крысой. А раз такое дело, то северным недантам советуем на праздник отелься... нет, не в серенько, а в оттенки пожара. Если нет ничего такого из одежды, можете повязать пионерский галстук; а если последнего тоже не найдете, то воткните себе куда-нибудь (например, за ухо) красную гвоздику. "Красивый" (по древнерусским понятиям) цвет просто обязан принести вам много всего самого... в следующем году.

Кстати, по-настоящему крыса вступит в свои права только 1 февраля. Фаины новогодних праздников могут повеселиться еще раз в феврале. А потом и в марте. Ведь 21-го - австрийский Новый год (год орла).

Но вернемся к нашей крысе и к людям, которые их напоминают...

ОГНЕННАЯ КРЫСА

Крыса рождена под знаком шарма и агрессивности. С первого взгляда она кажется спокойной, уравновешенной и веселой. Но не верьте этому. Это - кажущаяся видимость, она скрывает вечное возбуждение и систематическую агрессивность. Достаточно пообщаться с ней подольше, чтобы открыть ее нервозность, беспокойство, темперамент холерики.

Это - создатель неразберихи и иногда даже маньяк. Во всяком случае - скандалист. Крыса любит собрания друзей и охотно сплетничает. Она не гнушается злословием и поэтому больше у нее знакомых, чем настоящих друзей. Это возможно еще потому, что она никогда и никому не доверяет. Она сдергивания и хранит свои заботы для себя.

Будучи мелочкой и мещанкой, крыса остается честной. У нее способность идти до конца в делах, которые она предпринимает, даже если это дело обречено на провал. Ей удается устроить свою жизнь и преуспеть в ней, если она будет подавлять свое недовольство и чрезмерный вкус к данному моменту.

У крысы будет счастливое детство и беззаботная юность. Вторая часть ее жизни будет бурной. Она сможет потерять все свое состояние в неудачном деле или свое счастье из-за сенсационных осложнений. Третья часть ее жизни будет устроенной и старой спокойной, насколько этого можно пожелать. Но все может быть иначе, в

зависимости от того, родилась крыса летом или зимой. Если летом она вынуждена будет заниматься поисками пищи, пусть обращает внимание на ловушки, расставленные на ее пути. Это может закончиться тюрьмой или смертью от несчастного случая.

ГОД КРЫСЫ (1984, 1996)

Экономьте про запас. Этот год благоприятен для заготовки консервов, варенья, покупки в кредит, займов, вложений. Он окажется хорошим в финансовом отношении, но скрывает возможность нищеты последующих лет.

В политическом отношении - неожиданность. Обвинение, осуждение. Год, благоприятный для литературы. Если Ваш ребенок родится год крысы летом, он будет счастливым.

КРЫСА - может воспользоваться этим годом, чтобы отложить деньги. Этот год будет ей со всех точек зрения благоприятным.

ТИТР - может думать о будущем. Этот год ему покажется скучным и не принесет ничего.

КОТ - пусть он будет осторожным в делах и не доверяет своим друзьям. Этот год может оказаться для него годом предательства.

ДРАКОН - этот год благоприятен для него. Он сможет им воспользоваться, чтобы сделать вложения. Пожелаем ему любви крысы.

ЗМЕЯ - немного бурный для змеи. Этот год не будет для нее слишком неблагоприятным, так как она благородна.

ЛОШАДЬ - плохой год для нее. Крыса сделает все, чтобы навредить ей. Нужно быть осторожной в делах и любви.

КОЗА - пусть остается в деревне и рассчитывает на сбережение других, так как сама не сможет их сделать.

ОБЕЗЬЯНА - великолепный год для нее. Все ей удастся. И если какая-либо крыса влюбится в нее, она будет самой счастливой из обезьян.

ПЕТУХ - осторожнее в отношении плохих дел. У него будет тенденция отложить все свои... яйца в одну корзину.

СОВАКА - накопления ее не интересуют, если не представляют высший интерес. Она будет скучать.

СВИНЬЯ - у нее будут блестящие дела. Она может встретить любовь, год хорошего прироста для нее.

"MK"

Аўтары надрукаваных матэрыялаў адказваюць за падбор і дакладнасць прыведзеных фактаў, цытатаў, эканамічных дадзеных, асабістых імян, геаграфічных назіраваній і іншай інфармацыі, а таксама за тое, каб у матэрыялах не ўтрымлівалася дадзеныя, якія не падлягаюць адкрытай публікацыі. Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы ў парадку абліковання, не падзяляючы пункту гледжання аўтара.

Наш адрес: 230023, г.Гродна, вул. Аксенкі, 22, пакой 404.

44-72-97

На стапе - свята

Радасць, вяселле, надзею на здзяйсненне жаданняў дарунам цудоўнае свята - Новы год. Істоту гэтых вечар павінен адпавядаць нашаму настрою - прыбрани, святочны, з прыемнымі сюрпризамі.

Калі вы чакаецце гасцей, на прыгожы абрус палажыце яркія сурвялкі, настаўце кветкі, дзве - тры галінкі ёлкі. Упрыгожаць стол некалькі каляровых свечак у падсвечніках.

Запаліце іх ў поўнач, пагасіўшы свято ў пакой. На стол пакладзіце прыгожа запакаваныя, перавязаныя каляровымі стужкамі маленкія падарункі.

Загадзі абдумайце, якія прыгатаваць стравы, чым нарадаваць родных і сябру. Вячэр лепш за ўсё пачаць не пазней 21 гадзіны. Няхай ваші навагодні стол упрыгожаць салаты, лёгкія закускі.

Новы год прынята сустракаць бакалам шампанскага, а яно добра спалучаеца з дэсертам, марожаным. Ці мала арыгінальных, смачных, прыгожых страва можна

пригатаваць для навагоднага стала!

Такім чынам, пакаштуйце тое, што мы вам пропануем.

ПРАВАНСАЛЬ

Нашаткайце капусту і морку, наскрылаіце часнок у адвольных пра порцыях. Шчыльна пакладзіце ў 3-літровы слоік і заліцце наступным растворам: на 1 л гарнаванай вады

- 2-3 ст. лыжкі цукру, 1/3 шклянкі солі, 1/2 шклянкі алею, чвэрць шклянкі воцату.

Спецы: лаўровы ліст, мята, перац. Вытрымайце суткі пры пакаёўтай тэмпературы, потым паставіце на холад.

Яшчэ праз дзень гэтую салату можна падаваць на стол.

РЫБНАЯ САЛАТА З АГУРКАМИ

Нашаткайце дробна салёныя агуркі і адвараныя яйкі, дадайце бляшанку рыбных консервав, шклянку адваранага рысу, старанна перамяшайце, перакладзіце ў талерку і заліцце сумесю з алею, солі, перцу і гарыцы.

НАВАГОДНІ ТОРТ

Узбіце 250 г сметановага масла з 200 г цукровай пудры, дадайце па адным з жаўткі з яек і 100 г растопленага шакаладу, дробна нарэжце 250 г мармеладу, накрышице 500 г печыва і спрысніце ўсё каньяком (50 г) або вішнёўкай. Праз 15 мінут перамяшайце, перакладзіце на талерку, аформіце ў выглядзе круглага торта і пакіньце на начу у халаднаватым месцы. Раніцай (31 снежня) пакрыіце торт зверху і збоку ўзбітымі блікамі з цукрам, упрыгожце.

ТОРТ-ЖЭЛЭ "ПТУШЫНАЕ МАЛАКО"

Узбіце 8 блікоў і 2 шклянкі цукру, крыху лімоннай кіслаты. Дадаць падагрэты жэлатін (20 г на 1 шклянку вады), старанна перамяшайце і заліцце у прыгожую форму, паставіце на холад. Калі застыне, дастаць з формы, упрыгожыць шакаладам, арэхамі або садавінай. Можна "пасадзіць" яго на любы падрыхтаваны і змазаны варэннем або крэмам корж.

НАПОІ З КАЛЯРОВЫМ ІЛЬДОМ

Зробленыя дома ліманады, морсы або сокі можна падаваць з каляровым ільдом, атрыманым пры замарожванні сокаў, кавы або малака. Разбаце сокі, дадайце цукар па густу. У шклянку пакладзіце 2-3 кавалачкі леду рознага колеру.

Рэдактар С.МУРЫНА.
Камп'ютарная вёрстка

Ю.RADSA.

Газета выходзіць адзін раз у месяц.
Аб'ём - 1 друк. арк.

Задзялена ў набор 20.12.95 г.

Заказ _____

Наклад 700 асобнікаў.

Газета набрана, звязаная і аддрукавана на тэхніцы выдаўца Гродзенскага дзяржаўнага ўніверсітэта.

Рэгістрацыянае пасведчанне №421.

Заснавальнік: Вучоны Савет універсітэта, прафкам супрацоўнікаў, прафкам студэнтаў.